

SOKOL AMERICKÝ

Uřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník IV.

Chicago, dne 15. května, 1882.

Číslo 6

Pořádá Jindř. Hájek a vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdéle do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr.

N A Z D A R !

Dvacet roků zpět — a ze zpomínek našich noří se doba, již mohli bychom nazvat novým probuzením lidu našeho k životu, probuzením z mdloby a krutého tlaku, jež brzy po prvním opojném zábrěsku volnějších myšlenek, volnějšiho slova nás obestřely, aby nemohly k nám dorážeti paprsky touženého slunka svobody.

Dvacet roků zpět — a na mysl nám tanou ony tu povznášející, tu tklivé projevy probouzejícího se uvědomění národního, ony okamžiky vzpružení se ducha vlasteneckého, ony chvíle, v nichž probíraje se z otrlosti, v jakou uvrhl jej dobře nastudovaný a důsledně provedený system, cítil náš lid, že v údech jeho kolotá oživená krev, prudce letí tepnami a bije srdcem, jež nedlouho před tím zdálo zmítati se posledními údery.

Dvacet roků zpět — kolik mužů pro věc ducha, pro věc národnosti české vystoupilo na kolbiště zápasu duševního i hmotného, by dobývali národu svému platnosti a uznání, jaké mu po starém a dobrém právu náležely. Jaké množství blahodárných, mnohoslibných myšlenek vzniklo v té době — žel! že tak mnohá z nich nepřízní poměrů úplně zanikla!

Avšak jedna z nejnárodnějších, nejsvěžejších a nejdárnějších myšlenek překonala všechny obtíže nepřiznivě doby, překonala úklady, jež se jí strojily, když počala netušeně mohutněti, přetrvala jednoho z nejhrolivějších zakladatelů svých, kterémuž nebylo přáno, aby viděl další její zkvětání — a myšlenka tato tak dlouho ponese se za jasným, zdravým cílem svým, pokud slovo české nehasne.

Myšlenka to sokolská!

Dvacet roků již uplynulo od té doby, kdy myšlenka ona se vtělila, kdy s jarým pozdravem vstoupila v život sokolská jednota pražská, jež zanedlouho potom stala se mateřským klínem nesčetných jednot sokolských po venkově českém i moravském; ba i za dalekým oceánem vzbudila se ozvěna jarého hesla Fügnerova, kteréž kol praporu bratrství a svorného tužení těla i ducha shromáždilo brzy květ a jádro omladiny české.

Těchto dvacet roků života sokolského má veliký význam v životě celého našeho národa vůbec.

Bylyť jednoty sokolské po celý ten čas všady střediskem jaré, cíle omladiny české, na mnoze pak byly ony střediskem jediným. Vše, co s nimi souviselo a co z nich vycházelo, bylo na velký užitek celé naší společnosti. V prostorách spolkovému životu vyměřených tužili členové tělesné síly své; objevováním se veřejným veliký měli vliv na život národní, na život společenský; svými výlety pak, svými pochody do vzdálenějších míst, tímto obapólným se navštěvováním přispívali spolkové sokolští velikou měrou ku vzájemnému poznávání, ku blahosnému sdružování se — a ony doby, ve kterých se pěstovaly tyto sokolské návštěvy, byly nejen nejkrásnějšími okamžiky života sokolského, ony byly nejpěknějším výkvětem života spolkového v Čechách!

Co Sokol — to druh; co druh — to bratr — a byla to v pravdě úprimnost i láska bratrská, jež navždy poutala člena ku členu. Rozdíly stavů, různost mínění pomíjely, jak mile pružné tělo oddělo se junáckým krojem sokolským. „Jsem Sokolem!“ V tom slově spočívala všecka pýcha, všecka hrdość, a

příznejme se, že slovu tomu náležela také všecka naše láska.

Jsem Sokolem!

Než nebyl to jen Sokol, jenž miloval svůj znak i prapor, nebyl to jen Sokol, jenž hlul celou duší svou ku věci Sokolské, — celá naše česká veřejnost, celá veliká ta česká rodina byla hrda, byla pyšna na své sokolstvo! Sledujte mladé dějiny jednot našich. Každá obec, každá dědina zajásala, když křepký Sokol rozbil stan svůj v jejím středu, když za třepotavého zvuku sokolovek poprvé se objevil, a když za nedlouhý čas trvání svého předstoupil, aby zkouškou veřejnou osvědčil jak tužil čacké síly své, jak zmohutněl i sesílil! Vy všickni, bratři, kdož prožili jste nadšenou tu dobu bujarého, radostného probuzení Sokola, kdož účastnili jste se čestného, poctivého zápolení, při kterémž nebylo žárlivých soupeřů, alebrž snaživých, pilných závodníků; a také vy, rodáci i přátelé naši milí, kterýmž z jakýchkoli příčin nebylo možno státi s námi zároveň v pevném šiku, kteříž ale vždy pohlíželi jste s upřímným vlasteneckým zájmem na konání naše, vy nejlépe dovedete oceniti význam a dosah Sokolstva!

Tohoto roku vypršelo dvacáté léto od založení první sokolské jednoty v Čechách, jednoty pražské. Není zajisté ani marnivostí, ani sobeckým lichocením si, sestoupilo-li se družstvo starších členů „Sokola Pražského“, kteréž obralo sobě za úkol, aby sestavilo a vydalo ku oslavě dvacetiletého trvání Sokola knihu, v níž pojata by bylo vše, cokoliv má vztah k dějinám a působení jednoty naší. Památník tento „Sokola Pražského“ má být obrazem vzniku i snaživých počátků sokolstva, vypsaním různých bojů za trvání jeho, obrazem činnosti, ozvěnou jeho tužeb a přání, výsledkem tužení jeho, pomníkem oněch kteří poctivě, úsilně ku zdatu jeho pracovali a před časem nás opustili, konečně pobídkou i jiným, aby v započaté práci zdárně a obětavě pokračovali. Krátce, památník tento má býti po způsobu svém stručnými dějinami první sokolské jednoty pražské.

Abyste pak památník tento dosáhl žádoucí úplnosti vzhledem k přesnému, avšak také stručnému vylíčení všeho pamětihodného a tak stal se přehledným obrazem sokolského života našeho, obrať se družstvo ku všem bratrům a členům sokolské jednoty pražské, i nynějším i bývalým, aby příspěvky svými přičinili k uskutečnění myšlenky pojaté.

Chovat zajisté mnohý z bratřípěkných zpomínek z prvních dob sokolských, na udalosti

pamětihodné, na okamžiky důležité, jež zaslouhují, aby nezanikly v úplném zapomenutí nýbrž aby zachovány byly pro význam svůj všem těm, kdož mají u věci sokolské zájem nějaký.

Pro snadnější porozumění, jakých příspěvků třeba, klademe tuto asi přibližný obrazec obsahu, jenž má památník sokolský tvořiti.

Část první věnována bude výhradně „Sokolu pražskému.“ — Vedle vylíčení ruchu tělocvičného v Praze v letech padesátých obsahovati má zprávy o příčinách, které k založení jednoty naší vedly, obrázky to velezajímavé z doby obnoveného života spolkového, životopisná data zakladatelů „Sokola pražského“, upomínky na první cvičení spolkové u Malypetra, v Apollu, v Konviktě, na stavbu budovy naší, zajímavé podrobnosti z valných hromad, ze schůzí výboru správního, z různých komisí, zábavního výboru atd. — vzpomínky z výletů i slavností, ze Šibřinek sokolských, — dále zprávy o tvoření názvosloví sokolského, o vývinu soustavy naší, dějin, stanov a řádu, zprávu o časopisu „Sokolu“ a o nesnázích při vydávání jeho, dějiny pomníků Fuegnerova v Olšanech a Žižkova u Přibyslavi atd.

Vážnými zajisté budou vzpomínky z válečného roku 1866, zábavnými pak paběrky z knihy přání, obrázky ze cvičišť a z výletů a pod. Bude tu dále popis tělocvičný, přehled výboru v prvním dvacetiletí, úplný seznam členů sboru cvičitelského od prvního počátku, přehled veřejných cvičení, výletů a slavností, jichž se jednota účastnila, přehled příjmů a vydání, jakož i jmění jednoty naší a jeho vzrůstu; konečně pak seznam členů nynějších dle ročníků přistoupení.

V druhé části najdou místa články povšechné vztahující se k tělocviku, jako: tělocvik u Řeků a Římanů, tělocvik v cizině, ve školách, v armádě, tělocvik a brannost, a hasičství, a zdravotvída atd., trénování, závodění, šerm, rohování, veslování, bruslení, tělocvičné hry u nás i u jiných národů, náradí tělocvičné a dějiny jeho, hesla sokolská a jejich význam, zprávy o sokolských jednotách v Americe atd. a na konec bibliografie tělocvičná. Články jednotlivé mají být zcela samostatné, co nejkratší (jedna, nejvýše dvě stránky tisku), psány lehkým, zajímavým slohem a budou opatřeny dle potřeby vyobrazeními, k provedení kterých, doufáme, že nejpřednější umělce české získáme. Péčí redakce bude, aby program shora položený úplně byl proveden; ostatně nebude vyloučen žád-

ný příspěvek, který má vztah k „Sokolu Pražskému“, neb k tělocviku vůbec.

Třetí část památníku tvořiti mají autografy všech vynikajících členů od založení jednoty, jakož i oněch bratří, kteří ku vydání památníku přispějí. Podpisy srovnány budou dle ročníků.

Přílohu pak bude oznamovatel sokolský, obsahující adresy a inseráty členů jednoty, upravený po způsobu anglickém.

Jelikož s tiskem knihy, která má vyjít koncem června, nutno již v červnu začíti, musí být všechny příspěvky nejdéle do konce května v rukou redakce a prosíme snažně et. bratry, kteří buď hotové články zašlou aneb látky k článkům poskytnouti mohou, aby sobě neobtěžovali dáti o tom třeba korrespondenčním lístkem co nejdříve zprávu redakci. Veškeré dopisy adresovány buďtež:

„Památník Sokola Pražského“,
Praha, Sokolská třída 53.

Rovněž prosíme ctěné bratry, aby v kruhu přátel rozšířili zprávu o podniku našem, a aby dle možnosti získali přispívatelů.

Památník vyjítí má v 10—12 arších velké osmerky (tak zvaného lexikového oktávu), s úpravou co nejpěknější. V redakci uvázel se

ředitel Emanuel Tonner,

člen prvního výboru „Sokola Pražského“; v pořádní slovesné části budou jej podporovat

bratři Ignát Herrmann, dr. Miroslav Krajník a Josef Müller,

redakci části obrázkové převzali bratři

G. Rouhalík, Bohuslav Šnirch a F. Ženišek,

vesměs dlouholetí členové Sok. Praž.

Čistý výnos je věnován fondu jubilejnímu Sokola Pražského.

V „Sokole Pražském“, dne 25. února 1882.

Sokolové, jež by u věci té něco učiniti chtěli, jsou žádáni, by se v práci ty uvázali, an čas již krátký jest! Zaslati mohou buď direktně do Prahy neb prostřednictvím „Sokola Amerického.“

O veřejném vystupování Sokolstva.

(Sokol Pražský.) *Hodí se důkladně i pro nás.*

(Pokračování.)

„K čemu té „vojenské“ kázně? Tot' obmezování svobody jednotlivce!“ řekne snad mnohý, zapomínaje, že dobrovolné podrobování se řádům a ustanovením ve prospěch zájmů všeobecných jest jednou z prvních vlastností v pravdě svobodného muže a také na to, že kázeň u výletů sokolských od přísné disciplíny vojenské ještě velice jest vzdálená. Těm, kdož v náležitém zachování potřebného pořádku vidí nejlepší a nejvydatnější prostředek k dosažení vytčeného cíle, těm nebude ta přísnější kázeň nikdy nedůstojnou, aniž těžce snesitelnou.

A může býti konečně co nerozumnějšího, než dobrovolně k nějakému spolku přistoupiti, snad i jej založiti, stanovy a zákony spolu mu určíti aneb aspoň je schváliti, v čele jeho postaviti a pak všeho toho nedbati a neposlušen býti? Vždyť řídíce se stanovami, jež jsme si sami vytkli, neposloucháme nikoho jiného, než sami sebe.

K veřejnému vystoupení přistoupíž jednoty jen tehdy, je-li členstvo v řadovém pochodu dostatečně vycvičeno a budiž vždy k

tomu pilně dohlíženo, by veškeré výkony děly se úsečně, správně a úhledně, což často z nevyčlenosti a pohodlnosti členstva se zanedbává. Potřebné proměny před odchodem na shromáždění bez obtíží se proberou. Méně vycvičený mezi ostatní členy vřaděný pochopí příkladem ostatních snadno, co mu schází.

Na cvičišti, kde členstvo samo sobě je divákem, se různé špatné výkony lehce přehlídnou a opraví; ne tak při vystoupení veřejném před zraky četného obecnstva. Pročež necht' průprava na shromáždění se zanedbá.

Velí-li se u vystoupení samého k nějakému výkonu, nastane jinak snadno strkání, ohlížení se a přeskakování, a třeba k tomu často delší doby a všelikého smlouvání, než jest vše v pořádku. Tím vzniká u diváků snadno dojem více méně komický, jenž s důstojností spolku se nesnáší. Že to etí jednoty nikterak neslouží a s účelem našim naprosto nesouhlasí, jest na jevě.

Řadovému pochodu lze každému členu, byt' i cvičení pravidelné navštěvovati nemo-

hl se naučiti; přeměny útvarové pokaždé potřebné promysliš sobě vůdce výletu neb vystoupení veřejného z předu a probírej je před odchodem, jak jsme již vytkli

Proti pohodlnosti a líknavosti bojujme všude a všemi spůsoby co nejrozhodněji: jest ona největším nepřítelem našim, který podrývá a maří život spolkový.

Zejména budiž také brán na to zřetel, by na dané znamení členové bez odkladu, rychle v šik přešli aneb se seřadili a řadu jeho před velením k rozchodu neopouštěli.

Líknavé, zdlouhavé nastupování v šik, na př. před pochodem zpátečním, volné se v něm pohybování a klátění a vystupování z něho jest nejen nepříslušné, ale zdržuje i zbytečně ostatní členstvo a nedává obecnstvu dobrý pojem o pořádku ve spolku vládnoucím.

Poněvadž pak výlety sokolské nemají být pouze pohodlnou vycházkou, nýbrž zároveň i cvičením se v pochodu, tužením se tělesným a mravním, jest žádoucí, aby nikdo na namáhání neb trochu hladu a žízne si nestěžoval, což na nesokoly s sebou jdoucí velmi divně působiti musí; jest tedy nutno, aby, pokud se rozchodu nevelí, všichni členové v řadách zůstávali a okamžitě libůstky své potlačovali.

Jestli se jednomu neb více členům dá volnost neb přednost, podněcují se ostatní k nespokojenosti neb k následování jich příkladu.

Že i celé chování jinaké má býti všude

muže důstojné, rozumí se samo sebou, ač i proti tomu dosti často se hřeší. Nešetrným a nesluským jednáním jednotlivce nejen že pověst celé jednoty trpí, ale i ostatní rozvážnější členové tím od společného vystoupení se zrazují.

Jednou ze slabších stránek jest kroj náš. Otázka kroje dosud není u nás platně vyřízena; to však nesmí nikterak vaditi tomu, by veškerá pravidla, pokud dnes stanovena jsou, byla důkladně zachována. Žel, že i na to často se zapomíná! Sejde-li se více jednot sokolských, jak nápadná tu různost krojů, ve všech možných odstínech barvy „sokolské“ hraječích a někdy s bujnou fantasií střížených! Jaká toho příčina? Ne jiná než že valná část členů porídí sobě oblek dle vlastního vkusu a libovůle, nedbajíc toho, že tím ruší všeobecné usnešení jednot sokolských.

V tom směru musí se státi úprava a to důkladná, by zejména k nastávající slavnosti všesokolské docílena byla vzorná jednota kroje.

Veškeré jednoty necht' se laskavě přísně drží vzorce, jaký v roce 1874 valnou hromadou Sokola Pražského a Brněnského pro kroj sokolský přijat byl a k čemuž i ostatní bratrské spolky byly přistoupile.

Necht' k tomu přihlíží se, by členové dle své vůle kroj si neměnili neb zbytečnými malichernými tretkami jej neověšovali, což jen marnivost a zženštilost projevuje.

(Dokončení.)

Protokol schůze Výk. Výboru N. J. S. se dne 5. května 1882.

Schůzi zahájil Sokol předseda J. B. Bělohradský.

Nepřítomen náměstek Sok. M. Křišťáfek.

Protokol ze schůze minulé čten a přijat.

Soudcům přeborného cvičení má se vyplatit jich služné za čas tří dnů. Jednatel vykoná.

Na dopisy sokola Vilima v Detroit praví jednatel, že částečně již vyřídil, ostatní část dána mu dodatečně k vyřízení, jmenovitě má zprávu výboru přeborního zaslati zpět, by jim byla pomůckou k zakončení té záležitosti.

Sokolská Jednota v Omaha předkládá opravu stanov, jež zní následovně:

Oprava stanov. Jedenkaždý úd přináležející sboru Sokol v Omaha nesmí pro jiné sbory neb jednotlivce při divadelních představeních spoluúčinkovati, vyjma když k tomu účeli dostačitelné důvody sboru podá

a sbor k tomu svolí. V pádu přestupku bu diž takovýto úd ze sboru vyloučen.

Po tři řádné schůze čten a přijat. Podpisy navrhovatele a tajemníka.

Uzavřeno a jednateli uloženo poukázat na nemožnost přijmutí toho v článek stanov N. J. S., an by čelilo to proti účeli sokolstva.

Věrní Bratři si přejí mít zasílaný jen jeden výtisk „Sokola Amerického“. Jednatel oznámí, že každý k Národní Jednotě náležející Sokol povinen jest list bráti, čísti a zaň platiti své Jednotě a táž jest povinna to samé k Výk. Výb.

Pozvání k účastnění se desítileté jubilejní slavnosti Sokolské Jednoty Blesk v Baltimore přijato a jednateli k vyřízení bylo odevzdáno.

Dopis od cvičitelského sboru v N. Yorku přijat a jednateli uloženo jejich návrh dří-

vější rozeslat na všechny dotyčné Jednoty.

Dopisy z Kewaunee, žádající, by se hledělo k tomu, aby nedluhovala žádná jednota a vyslovení spokojenosti s jednatelem N. J. S. byly přijaty a bude se k cíli tomu pracovat pilně.

Odpověď na dopisy „Čech“ v Clevelandu v pořádku; jednatel má kvitovat.

Pozvání a lístky k produkci „Plzeňského Sokola“ přijaty s díky.

Provolání Lublaňského Sokola, jakož i ono z Prahy odkázáno jednatelem k uveřejnění v listu.

Výk. Výbor N. J. S. uzavřel dávat i s o-kolskou produkcí společnými silami zdejšími ve prospěch vyslanců do Prahy. Výbor pořádající: Kapsa, Jandus, Hájek.

Jednateli povoleno dát tisknout formuláře čtvrtletních zpráv.

Zpráva jednatele o zaslání jednotami žádaných odpovědí a potřebnosti přijata a on předkládá stvrzenky na záсылky 2 Jan Vilim v Detroit, 1 J. Braun, Milwaukee, M. Nerad Omaha 1. Bohem. Gymnast. Assoc. New York.

Čtvrtletní zpráva z Milwaukee odložena až přijdou peníze a ona z Omahy až udají stáří přijatých údů. Ostatní přijaty.

Příjem:

T. J. S. Čech, Cleveland	\$18,28
„ Omaha	13,60
„ Budivoj, Detroit	13,50
„ Čechie, Chicago	8,87
Plzeňský Sokol	19,26
Sokol, New York	34,96
„ Kewaunee	7,78
„ „	6,64
Celkem	\$122,82

Vydání:

Účet p. Geringra, tisk 500 obálek, tisk Sokola A. a zabalení téhož	\$17,50
Účet jednatele, expedice dvou čísel Sok. Am., zabalení balíků dotyčným jednotám, obrazy, tiskové věci, diplom, atd.	7,30
Soudcům v Detroit	18,00
Za věnec na rakev prof. Klácela	7,75
Celkem	\$51,55

Když byl více menších záležitostí jednatelem k vyřízení odkázáno schůze uzavřena.

K. Svoboda, taj.

D O P I S Y .

Omaha, Neb., dne 17. dubna 1882.

Bratru taj. Nár. Jed. Sok.

Čtěný bratře! Váš čtěný dopis z m. m. jest v mých rukou a byli jsme věru potěšeni, že tak velkou důvěru v Těl. J. Sokol v Omaha kladete a si přejete zároveň, by se často do našeho časopisu dopisovalo. Bylo zároveň též v našem úmyslu to samé činiti, však příchodem bývalého br. L. Flígl, bylo tomu předejito. Jest vám as známo, že v krátkém čase po jeho příchodu do Omahy zaslal do orgánu N. J. S. dopis. Dopis ten jest datován 25. prosince 1881 a uveřejněn 15. ledna 1882, roč. 4. č. 1. Byli jsme věru povděčni tomu, že býv. br. Flígl tak skvělou budoucnost s jeho příchodem do Omahy našemu sboru předpovídal; však ale chyba lávky. Jeho příchod sem učinil více nesvárů a hořkosti, nežli jsme očekávali dle jeho jednání.

Kladli jsme v něj mnoho důvěry, neboť při volbě úřadnictva, jsa sotva zde měsíc, byly mu svěřeny tři velmi důležité úřady: kojili jsme se onou nadějí, že jeho horlivost a nadšenost, kterou hned tak entusiasticky proukázal, pro sbor bude prospěšná; však

ale zmýlili a zklamali jsme se velice v očekávání tom. Flíglovi byly svěřeny tři úřady, a sice: první co cvičitel při tělocviku. V tomto úřadě byla jemu svěřena veškerá důvěra i očekáváno, že tento, jak přislíbil, zastávati bude. Sbor obětoval se a uzavřel, že na své útraty br. cvičitele do školy německých turnerů bude posýlat, za kteréž cvičení každý měsíc sbor ze své pokladny 50 ct. platil a byl ochoten ještě více obětovati, kdyby se tím tělocviku prospělo. Však ale býv. br. Flígl byl tak horliv v jeho slibech že navštívil cvičení něm turnerů za dobu 2 měsíců, pouze dvakráte, kdežto pravidelné cvičení se odbývalo dvakrát týdně. Z toho můžete sami utvořiti svůj úsudek o horlivosti Flíglově.

Druhý úřad byl mu svěřen co řiditel divadla. Sbor jsa té naděje, že k tomu schopen jest a že se pro divadlo věnuje, zvolil jej do onoho úřadu, kterýž on s ochotou přijmul a zastával jej asi měsíc. Na otázku proč se vzdává úřadu toho, byla jeho odpověď, že dosud neznal (!) poměry zdejší. Je nám velmi divné, že poznal poměry zdejší již v čase dvou týdnů po příchodu svém a

po uplynutí dvou měsíců se vyjádřil, že ne znal poměry až nyní (!) a vystoupil ze sboru. Jest to směšné. Bylo by zbytečné uváděti příčinu (!) toho, jak se asi domníváme. Však ale přece podotkneme, že se snad cítil uražen tím, že výbor zvolený k pořádání maskarního plesu uvedl na jeviště „komedii“ a to bez jeho vědomí a vedení. Výbor byl toho vědomí, že při podobných představeních se obyčejně volí výbor, který se o vyplnění programu postará a ředitel ničeho namítati proti tomu nemůže. To ale dopálilo snad Flígla, že se vzdal říditelství a těch ostatních úřadů. Jsme na to hrdí, že Sokolská Jednota též v dalekém západě zastoupena jest. Co jí však drží v celku, jsou skrovné příspěvky, a zdali jest mezi vámi koho, který kdy na západě bydlel, zná též jeho poměry, že jest velmi obtížné sbor udržeti, když velké příspěvky platiti se musí a jediná výhoda, která náš sbor udržuje, jest pořádání divadel, která vždy ač dosti malý výtěžek přinášejí, proto přece usnadňují údu placení vysokých příspěvků. Ale nikoliv dle vyjádření p. Flígla v jeho dopisu že bývá výtěžek mnohdy „plačtivý.“ To jest nesmysl! Nevíme, kterak Flígl v tak krátké době a za jeho pobytu v Omaze pouze jedenkrát se hrálo v Turn-Halle, již může ujišťovat, že výtěžek byl „plačtivý“, kdežto více údu tohoto sboru, kteří již mnoha roků v Omaze bydlejí, jsou přesvědčeni, že vždy divadelní představení odbyvané v Turn-Halle se vyplatila. Možná, že mnohému z vás jest p. J. V. Matějka v Chicago dosti znám, který vám poměry v Omaze dobře vysvětlí; jeho jednání v Omaze jest dosud mnohému v paměti, neb jednal co muž, nikoli jako p. Flígl. On se dříve přesvědčil a pak jednal, jak se na muže patří.

Konečně vás ujišťujeme, že jest to snahou sboru tohoto by se tělocvik řádně pěstoval; ovšem jest to nemožné nutit někoho, když poměry neb práce toho nedovolují; jelikož více údu náležejících k tělocvikovi noční práci zaměstnání jsou. Též vás ujišťujem že odchodem Flígla sbor nabyl nadějných sil v nově přijatých členech. Flígl se neklamal, když upozornil v jeho dopisu, že chová pevnou naději, která jej zajisté neklame, že za krátký čas vezme všecko na se jiný ráz a že naše jednota bude se moci zcela spokojeně postavit po bok jiným jednotám na východě. Naše odpověď na toto vyjádření se jest, že sbor mnohem lépe za jeho nepřítomnosti pokračovati bude a nikoliv dle Flíglova vyjádření, že povzbudí Sokoly k tělocviků; jeho jednáním povzbudil však více nepřítelství, necht' k tělocviků a k divadlu. Máme mnohem schopněj-

ších údu k zastávání oněch úřadů, kteří se o vykonávání jich postarají, kteří však jednáním Flígla se toho vzdali, kojíce se naději, že on v jeho slibech zůstane, což však on neučinil.

Jest velmi směšné od p. Flígla v jeho dopisu, že použil onoho vyjádření, že člověk který přijde z východu a jest zvyklý ruchu, jaký panuje mezi Sokoly ku př. v Chicago a vidí stav zdejší jednoty, musí strnouti nad hroznou nečinností, jaká zde panuje. — Jest nás zde více, kteří mnoho roků na východě bydleli, ne snad jen v Chicago, jak F. porovnává. A kdyby F. uvážil, že v Chicago bydlí 30—40,000 Čechů, kdežto v Omaze pouze 2—3,000, tak by přišel k náhledu, že se tělocvik zde mnohem více pěstuje, nežli v Chicago. Radíme p. F. pro příště, nežli bude opět dopisovati, by se napřed o působnosti O. S. přesvědčil.

Konečně vás ujišťujem, že kojíme se onou blahou a jistou nadějí, že sbor náš v krátkém čase, jak poslední zpráva naše vykazuje, zdárnými údy sesílí a tělocviků řádně evičiti se bude. Še sokolským pozdravem

NA ZDAR!

Matěj Nerad, tajemník T. J. S.

Jaromír Ráček, předseda.

Baltimore, 28. března 1881.

Ot. Výkonný Výbor Nár. Jed. Sok.

Přátelé! Sokolstvo baltimorské slavit bude letošním rokem desítiletou památku svého založení — svých narozenin. Za tím účelem pořádá dne 29. května velkolepý výlet do krásného háje Walker's Pavillon. Sokolstvo chtěje oslaviti památku tu, nešetří výloh ani práce, by slavnost tato stala se důstojnou ovací veškerého českého národa v Baltimore. Sokolstvo pronajalo elegantní výletní parolod' „Chester“, která dovážeti bude účastníky na známý rozkošný poloostrov Walkera, (Fr. Čeríše) v zátocce Chesapeake.

Přátelé! Sokolstvo žádá Vás, byste se této slavnosti, jakož i průvodu co nejččetněji účastnili.

Úplný program průvodu i slavnosti zašleme, jakmile oznámeno nám bude, které spolky se památky této účastní, pročez Vás žádáme o bezodkladnou odpověď.

Na zdar!

Jos. Matějka,
předseda Jednoty.

V. Šimek, předseda

R. Frankl, zápisník

Jos. Rejžek, pokladník

J. B. Novák

A. R. Vyskočil

} slavnostní výbor.

Z Lublaně došel nás, jakož i Těl. Jed. Sokol (zdejší) následující dopis: Slavné družstvo! „Zajisté Vám je již známo, že se utvořil v Lublani spolek, jenž chce založiti zde ve středíšti Slovencie všem Slovincům tak potřebný „Národní dům“, který by byl útlukem všem národním spolkům Lublanským. Také „Sokol“ bude míti v tom domu Slovincův vlastní tělocvičnu, která bude všem nynějším potřebám odpovídati. K tomuto velenžitéčnému podniku potřebujeme však vydatné podpory a doufáme, že nás druzí bratři Sokolové, nenecháte na darmo klepati na Vaše vlastenecké srdce. Obracíme se tedy k Vám s nejuctivější prosbou, druzí soudruzí, abyste nás ráčili podporovati v našem pracném avšak velenutném podniku buď jakýmkoli obnosem jednou pro vždy, nebo periodickými příspěvky.

Vaše štědré ruce dopomohou „Sokolu“ k tělocvičně, zároveň však uspiší rozvoj slovinského národa, jenž již dávno touží po „Národním domu“, který mu má sloužiti ku cti a slávě a urychlití rozvoj jeho socialního života a utvrdití národní hrdost. Na zdar!“

V Lublani, měsíce března 1882.

Baumkart, Al. Legat,
starosta tajemník.

Zaplesat musí srdce, každého pravého syna velikého Slovanstva nad probuzením se, a touhou po vyšším účeli, nad snahou tohoto bratrského národa, postaviti se v rovnou řadu vyšší vzdělaností již slinoucích národů! A protož doufáme, že prosba již na národ náš vůbec a „Sokolstvo“ zvláště vznášející, oslyšena nebude, nýbrž že jak „Jednoty“ naše, tak i ostatní národní spolky, vydatně jak jen možno, podpory své co nejdříve zasílají počnou. K usnadnění zásylek uvoluje se pořadatel tohoto listu, přijímáti veškeré k tomu účeli zasláné dary a prostřednictvím závodu J. B. Bělohradský na patřičné místo je zaslati Každá zásylka bude v listu uveřejněna.

Než však neostává žádost tato osamotnělá; i Sokolská Jednota „Blesk“ v Baltimoru žádá za pomoc ku stavbě. První České Národní síně, v městě tom bydlícímu Čestvu vůbec jakož i Sokolstvu zvláště velenutné — an jak z rozličných zpráv se do zvidáme z nyní podnikaných zábav tamnějších Sokolů a Čechů vůbec, hlavní užitek připadá majitelům síní a nikoliv (jak by mělo být) podnikatelům samým, jež se pak jen nepatrnými drobtý spokojiti musí. Žádost onu i s příloženými Pravidly stavebního výboru obdržela již nepochybně každá Jednota a tudíž by bylo zbytečné, zvláště ji uve-

řejňovati — leda že by si Jednota „Blesk“ neb „Sokolstvo“ samo toho přáli. Nemůžeme tedy než podnik ten vřele odporučiti, v naději, že potká se s všeobecným uznáním a vřelým účastenstvím! Tedy jen po Sokolsku: „Mužně v před, vždyť na nás národ patří!“ A ten snad také hřivnou svou skrbliti nebude, a zaslouží si naše hřimavé Na zdar!

A abychom se i my okázali národu tomu, že zasluhujeme důvěry i podpory nám časem skýtané, tož musíme i mimo obor (přesně sokolský) zaujímati čestného místa u příležitosti právě před námi se rozvíjející činnosti a obětavosti národní vůbec. Miníme tím ony dva podniky do života právě vstupující totiž podporu pro „Vyšší učiliště Česko-Anglické, v první řadě a v zápětí této podporu správní radě (či výboru) pro podporování nově přistěhovalých naší podpory potřebných krajanů v Chicagu. Sokolové! Velké tu pole sice! Avšak i dělných rukou doufáme že scházeti nebude; dobrá vůle a pravá bratrská obětavost, najde zajisté již ty cesty, jakými bude možno, všem těm požadavkům vyhověti. Spojenými silami i obrovské překážky se lehce odstraní, a velké věci vzrostou! — v rozdrobení však i stávající již se rozpadají! Činnost jest údělem sokola a protož tedy bez otálení, bratři, k činu v před a zdárný výsledek bude korunovati snahy naše a po uskutečnění předlohy této, bláze rozšíří se prsa naše vědomím, že dokonali jsme opět o jedno, sokolů důstojné dílo více — že pěstovali jsme (dovoleno-li se tak vyjádřiti) srdce, či citu-cvik.

H l í d k a .

§ „Svornost“ se dne 1. května pravi: „Nový tělocvičný spolek „Sokol“ založen dne 23. dubna ve Wilber, Neb. Bude odbývati svou první řádnou schůzi 7. května. Tajemníkem je p. J. K. Malát. Sokolský tento spolek přijal název „Těl. Jed. Sokol“ a přidá se asi k Národní Jednotě Sokolské.“ Víťáme nový tento spolek se sokolským Na zdar, doufajíce, že i „Sokola Amerického“ svými zprávami obmýšleti neopomene. Pořád.

§ Sokol J. Roztočil, náčelník zdejší T. J. „Čechie“ počíná rozvínovati uznání hodnou činnost v pravidelném cvičení prostocviků i rejů. Kéž by již veškerí náčelníci přihlíželi k těmto tak velenutným cvičením! kéž by však i Sokolstvo naše se již jednou odhodlalo — odměňovati se cvičitelům pravidelným účastněním se cvičením! Doufejme, že čas ten již v brzku nadejde, kde každý jednotlivý Sokol bude považovati za největší nečest chtít slouti Sokolem aniž by to činy svými dokázal, aniž by názvu toho zasluhoval —!

§ Sokol K. V. Stýblo náčelník a zástupce zdejší T. J. S. k Jubilejní slavnosti Pražského Sokola v brzku již opustí město naše, by shlédnuv ještě některá města východní nastoupil cestu svého určení. Tělocvičnou Jednotou Sokol byla mu věnována krásná náčelnická šerpa, již dne 20. dubna z rukou předsedy přijal, zavazuje se vzácný tento odznak sokolstva vůbec a dotýčené jednoty zvláště nositi. Neméně skvostný dárek věnoval mu náš sbor Sokolek, skvostnou to trubku signální, již mu předsedka téhož sboru dne (?) dubna v průvodu následujících slov, v schůzi slavnostní, jež za tčtu příčinou byla svolána, odevzdala: Ctěný Sokole náčelníku! Jsem hrda na výkon, ježž tuto uskutečnití mám. Sbor náš, co „Sbor českých sokolek“ ustanovil se totiž na tom, uložiti Vám povinnost, pamatovati i na nás u příležitosti Jubilejní slavnosti a přeborného cvičení ze všech žirných vlastí českých — dalekých zemí bratrského Slovanstva, jakož i z naší nové Vlasti sešlého se bujarého milého nám Sokolstva co hostů drahé Matičky Prahy. A abychom Vás k paměti té jaksi zavázaly, dovoluji si Vám podati tento malý dárek jménem svých přítomných zde družek, Sokolek Chicagských! Chováme pevné přesvědčení, že volně jej přijmete i nositi budete ku cti Sokolstva Česko-amerického vůbec a co skromný dárek na památku Sokolek Chicagských zvláště. Sokole! Projevte i za nás, shromážděným bratrům Sokolům tam v té drahé, slavné naší Praze, že neodrodily a neodrodíme se nikdy, nýbrž, že byt i tisíce mil své staré vlasti vzdáleny, přece jí posud věrně milujeme a jak horoucně lneme a vždy budeme, k všemu Sokolskému, všemu v pravdě národnímu. Jak srdečně jest přání naše, ježž Vám, k vyřízení uložiti si dovoluujeme, vědouce že co pravý vlastenec nebudete se ni dost málo zpečovatí přijmouti na se službu tlumočnicka našich citů, oproti slav-

ným těm Družstvům, zdatným to zástitám, našeho milého, znovu vzrůstajícího Národa! A nyní přijmětež naše nejsrdečnější přání, ježž by provázelo vás k štěstí Vašemu, tak opravdivě žádáme byste šťastně vplul v tichý přístav vašich drahých, v milou Vaší domácnost! Než i v bohatosti rodinného blaha, pamatujte i těch, ježž v daleké zámožské své nové vlasti, vzpomínají Vás, co milého souduha, svého přítele! A takž přijměte to jednoduché sice, však i tklivé, sladkobolné, nás rozlučující ale sokola přec mile povznášející pozdravení „Na zdar!“ A zavítáte-li opět v tuto zemi, do města našeho, že opětě násavým „Na zdar!“ u příinně příchod váš bude pozdraven, toho buďte jist úplně. Nuže tedy družky! Ještě jednou srdečně, dlouho mu v ucho znič „Na zdar!“ — Obdarovaný poděkoval se krátce sice, však velmi srdečně spanilomyslným dárkyním a polo zmaten překvapením odcházel. Doufajíce, že „Sokolky“ naše se i vůči v předu již uvedené předloze naší, horlivými a vytrvalými osvědčí, končíme přáním, by nám bylo v brzku zaznamenávati nové zvěsti o působení našich „Sokolek.“

§ Sokolstvu mimochicagskému s potěšením oznamujeme, že místní naše sbory s dávno dožadovanou ochotou a svorností přijaly vyzvání Těl. Jed. Sokol k odbývání společného, tedy bezpochyby skutečně „Sokolského Výletu!“ Zvolený k tomu od všech dotýčených Jednot výbor, pracuje již na potřebných předběžných přípravách.—Čas (den 25. června) i místo (Schuetzenpark) jsou šťastně voleny a tudíž očekavati lze v každém ohledu skvělých výsledků. Nejdůležitější přípravou, doufáme budou nyní pořadová cvičení všech jednot pilně navštěvovaná—! Čas kvapí. Potřeba káže.

Adresář Národní Jednoty Sokolské

Výkonný Výbor, sídlící v Chicagu, o sbývá schůzi vždy první pátek v měsíci v síni Těl. Jed. Sokol, 74 76 Taylor ulice. — Uřadníci: J. B. Bělohorský předseda, M. Křišťáček, místopředseda, K. Svoboda záp. taj. J. Hájek jednání, J. Kostner pokl. Další členové: R. Kapsa, R. Jandus, J. Šabatka, R. Kvít k. Náhradníci: A. Volenský, J. Sindelář, J. Uľman. Veškeré záсылky a dopisy adresujte: Jindřich Hájek, 139 Taylor ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu, Ill., Jindř. Hájek 139 Taylor str.

Cesko Americký Sokol v Chicagu, Josef Kopta, 103 Dekoven ul.

Plzeňský Sokol v Chicagu, Ill., Fr. Tomek, 413 17. ul. Cyril Flala, jednatel.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicagu, Jos. Křišťán, 100-102 Wade ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku, J. J. E. Levý, taj, 435 5th st., jedn. J. Brodil, 113 Av B

Sokol Jednota Blesk v Baltimore, Md., V. J. Šímek, 28 Barnes ul.

Sokol Clevelandský v Clevelandu, Jos. Línek 118 Croton ul.

Tělocvičná Jednota Čech v Clevelandu, Jan Prošek, 3 Buiwell Ext

Těl. Jedn. Tyrš v Cedar Rapids, Josef Žbánek, Cedar Rapids, Ioa.

Tělocvičná Jednota Budivoj v Detroit, Mich., Jan Vilím, 19 Sectt ul.

Ces. Am. Sokol v Kewaunee, Wis., Fr. Hranáč.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee Wis., J. Braun 580 9. ul.

Tělocvičná Jednota v Omaha, Neb., Ant Kment Pkrok Západu Jedn. Matěj Nerad, 14. 7 14. ul.

Cesko-Americký Sokol v Braidwood, Ill., Frant. Křišťáček